

Konwencja o uregulowaniu połowów wielorybów (ICRW)

W marcu 2009 r. Polska zakończyła proces ratyfikacji Międzynarodowej Konwencji o uregulowaniu połowów wielorybów (ICRW), podpisanej w Waszyngtonie 2 grudnia 1946 r. Tym samym nasz kraj stał się pełnoprawnym członkiem Międzynarodowej Komisji Wielorybnictwa (IWC).

Wieloryby należą do gatunków migrujących. Na świecie żyją 82 gatunki waleni, z których 20 gatunków zaliczanych jest do wielorybów, najwięksi ssaków żyjących na ziemi.

W historii wielorybnictwa doszło do rozwoju przemysłowych połowań na wieloryby, które drastycznie zredukowały liczebność populacji większości gatunków, mających obecnie status gatunków zagrożonych wyginięciem.

Połowy wielorybów w celach zarobkowych zawieszono w 1986 r. w wyniku moratorium uzgodnionego przez większość krajów reprezentowanych w IWC. Konwencja ustanowiła zasady międzynarodowej regulacji i kontroli wielorybnictwa oraz zahamowała destrukcyjne komercyjne wielorybnictwo.

W preambule konwencji podano przyczyny leżące u podstaw jej zawarcia: konieczność zabezpieczenia tak cennego zasobu przyrodniczego, jakim jest pogłowie wielorybów, dla przyszłych pokoleń, konieczność ochrony wszystkich rodzajów wielorybów przed nadmiernymi odłowami, potrzeba limitowania odłowów tak, aby liczebność wielorybów mogła w naturalny sposób wzrastać, uznanie za wspólny interes osiągnięcie optymalnego poziomu pogłowia wielorybów.

Polska nie posiada tradycji wielorybnych, ma natomiast bogatą tradycję morskich badań i ochrony zasobów mórz. Polskie prawo obejmuje wszystkie gatunki waleni (ze szczególnym uwzględnieniem morszyna występującego w Bałtyku) ochroną ścisłą. Polska wspiera starania Unii Europejskiej na drodze ku zrównoważonej eksploatacji morskiego ekosystemu i ochrony tych jego elementów, które są zagrożone wyginięciem. Te działania nabierają szczególnego znaczenia w świetle narastających zagrożeń dla wielorybów, takich jak związki toksyczne, niekorzystne zmiany klimatyczne, hałas, kolizje ze statkami, które niekorzystnie wpływają na stan żywych zasobów mórz i oceanów. Dlatego konieczna jest integracja krajów na rzecz zachowania światowego dziedzictwa przyrodniczego mórz i oceanów.

Można mówić o pewnej polaryzacji stanowisk wśród państw członkowskich konwencji. Z jednej strony podnoszone są kwestie konieczności zaspokojenia życiowych potrzeb ludności autochtonicznej, której styl życia tradycyjnie jest związany z połowami wielorybów, i prawa krajów do swobodnego wykorzystywania zasobów mórz. Z drugiej strony wiele krajów sprzeciwia się komercyjnym połowom na wieloryby i chce promować ich ochronę oraz wykorzystywanie bez zabijania - np. do rozwoju turystyki związanej z oglądaniem wielorybów (ang. *whalewatching*). Zestawienie tych informacji daje wyobrażenie, jak trudne są obrady Międzynarodowej Komisji Wielorybnictwa, której uczestnicy starają się osiągnąć porozumienie.

[Kliknij, aby przejść na stronę Międzynarodowej Komisji Wielorybnictwa.](#)